

ριζόμενοι τῇ παρομοίωσιν ταύτην καταδιόδομεν τὰ ἅγια μέγροτων κυνῶν· ἀλλὰ καὶ κινῶντες ἐν δυνάμεθ' ἵνα μὴ ὁμολογήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ τὸν κερὸν πολυαἰῶτος, μετ' αἰσθηματος ἔχον ἐν ἡμῶσιν, ὅτι ὁ ἕκαμην ὁ κ. Τρικούπη, διὰ τὸν ἀ' Ἀπριλοῦ, οὐδεὶς ἄλλος θεοεῖνε ἄνευ καὶ τοῦ πράγῃ.

ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΚΑΙ ΕΚΕΙΤΑΙ

Τρίτη Τετάρτη θλιθερῇ, Πίρτη φαρμακευμένη, Παρασκευὴ ξημέρωσε μὲ γιόνια καὶ μὲ λασπαις· Ἦλθε Σαββάτο, Κυριακὴ μὲ λίγα κίττα πασάδες· Μὲ τὸ Λομβάρδο ὑπουργό, τὸ Ἄσκημα ἀπὸ τῆς Πηγῆς Ἦλθε κ' ἡ πρώτη τοῦ μηνός, ἡ πρώτη τοῦ ἑξαμήνου Πᾶνε τὰ σπύρτα χάθηκαν, ἡ τράπουλαις κρυφθήκαν Βγῆκαν καινούραις τράπουλαις, ἀγνώρισταις στὸν κόσμον, Ὁ Φάντες ντάμα ἔγινε, κ' ὁ Ρήγας χῶρις σκούφια· Κοντὰ στὰ τζάκια τὰ σβυστὰ κλαίει ἡ νοικοκυράδαις· —Μὰς πῆρες τὸ πέτρελαιο, τὰ σπύρτα μὰς ἐπῆρες Ὅλα τὰ πῆρες, ἀπομαρ, ποῦ νὰ πᾶς μὲ αὐτὰ· Φωτιὰ καὶ πῶς θ' ἀνάψουμε νὰ φᾶμε τὸ φαγὶ μας; Κ' ἀπάντησ' ὁ Τρικούπαγας μὲ τὰ ὀρθά φουκόλα· —Τί μοῦ γυρεύετε φωτιὰ ποῦ δὲν ἔχω Φωτιῆλα; Στὴ πόλι μέσα ἄφησα πυριτιδοποιεῖα· Κ' ἔχουν μπαρουτὴ μπόλικη ποῦ ἀνάβει κάθε μέρα· Σῦρτε νὰ μαγειρέψετε καὶ σεῖς μὲ τὸ μπαρουτὶ· Θρήνος πολὺς καὶ ὄδυμας ἀκούεται σταῖς Λέσγασις· —Ποῖός εἶν' ὁ ρήγας ὁ Καρρῶ κ' ὁ Ρήγας — Παλαμῆδης; Δὲν φθάνει ποῦ μὰς ἄφησε; ἔλους μας χῶρις σκούφια Παρ' ἄφησε; ἔσκουφώτους τοὺς μαύρους τοὺς ρηγάδες; Κ' ἀπήνησε ὁ Τρικούπαγας μὲ τὸ κοντὸ μουστάκι· —Ἐχετε τὸ Ρηγάπουλο, κ' ἐκεῖνος δὲν σᾶς φθάνει; Κ' ἦλθε καὶ τὸ ξεφάντωμα τῆς Καθαρῆς Δευτέρας Ἐύπησαν ὅλα καθαρά καὶ οὐδὲν καὶ δρόμοι καὶ ὁ Λομβάρδος ζύπνησε μὲ λερωμένα γέρια Γιστὶ πολὺ τὰ βούτηξε σὲ Κατακόλου βουρκο Στέκει καὶ συλλογίζεται καὶ μένει λυπημένός Γιατ' εἶδε ὄνειρο κακὸ στὸ ὕπνο τῶν τῆ νύχτα, Εἶδε πῶς τὸν ἐθάφτανε στὴ Ζάχουθ, στὸν Ἄμμο, Κ' ἦτανε νεκροθάπτης τοῦ ὁ Χοῆστος ὁ Ἀράπης. Τοὺς ἀνεψιούς τοῦ ἔστειλε νὰ βροῦν τὸν Κοσσονάκο Ὅσᾶν Μανιάτης ποῦν' αὐτὸς νὰ τοῦ τὸ ξεδιάλυνη· Κ' ὁ Κοσσονάκος τ' ἄκουσε, πολλὰ βαρὺ τοῦ φάνη, Τὸ βουρδουλά τοῦ ἔσπασε στὴ ράχι ἐνὸς κλητῆρα Δυὸ μετοχαῖς ἀπόλυταις ἄφησε στὸ δελτίο Κ' ἐπῆγε στῷ Τρικούπαγα μὲ τὰ κακὰ χαμπέρια· — Ἄν εἶσαι, πρόεδρε, καλά, τὸν ἄρρωστο νὰ κάμης· Νὰ πᾶσης στὸ κρεβάτι σου νὰ βάλῃς τρεῖς ἀβδέλλαις Κ' ἀβδέλλαις ἂν σοῦ λείψουνε νὰ βάλῃς τὸ Σκουλούδη· Ἄν κάμης αὔριο βουλή θε νὰ σὲ φᾶν τὰ φίδια· — Φρόνιμος εἶσαι, Κωνσταντῆ, μ' ἄσχημ' ἀπηλογήθης· Ἐχομ' ἄσκηρι διαλεχτὸ καὶ φίλους ἀνδρειωμένους, Ὁ Ντάντος ἂν λιγοψυχῆ, μὰς μένουν τόσοι ἄλλοι Μὰς μένει ὁ Κοντόσταυλος, ὅπου μιλεῖ μὲ πόζα Ἀλλὰ χῶρις ν' ἀκούεται μὰς μένει ὁ Βουλπιώτης, Π' ἀκούεται μὰ δὲν μιλεῖ μὰς μένει ὁ Καραπάνος Ὁ Ποταμιάνος ὁ γλυκὸς κ' ὁ ἄγριος Πετρίτσας Κ' ὁ Στεφανίδης ὁ τρανὸς ποῦ σὲ μιλεῖ στὸ βῆμα Σ' ὅλη τὴν Πλάκα τσιμουτιὰ καθόλου δὲν γροικιέται· Τοὺς Τούρκους δὲν τοὺς ἔχομε; δὲν ἔχομε τὸν Κἄγκα; Τὸν Ζέγγελη τὸν ἀκουστὸ μὲ τὰς τροπολογίας; Δὲν ἔχομε τὸ Μάνταλο μαζί μὲ τὸ Σταμούλη; Στὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς δὲν εἶν' οἱ καπνοφάνται; Κ' ἄς εἶν' καλὰ ὁ Μενδρεσέος γὰ τῆν ἐπικουρία· Κίχλαις καὶ Κίσισαι σχίζουνε τῆς θάλασσας τὸ κύμα Τοὺς κούκους ποῦ μὰς ἔφυγαν ὀπίσω νὰ μὰς φέρουν· Κ' ἂν θέλῃ, ὁ Θεὸς κ' ἡ Παναγιά καλὸν καιρὸν νὰ κάμῃ, Μὰ τῇ ζωῇ τοῦ Νικολσων καὶ μὲ τὴν Κωπαῖδα, Γρηγόρα σοῦ ὑπόσχομαι πῶς θάχω ἄπαρτια· Κ' ἐσυναξε τ' ἄσκηρι τοῦ νὰ πᾶν, νὰ πολεμήσῃ Καὶ μέρα Τρίτη κίνησε εἰς τὴ Βουλῆ νὰ πᾶν.

Μὰ ἦταν, τ' ἄσκηρι λιγοτό, ἦταν ξεφάντωμένο Καὶ τῆς ἀντιπολιτευσιατικὰ τὰ ταμὰύρια· Τρικούπαγας κ' ἀνέστη, τὸ πολὺ κακὸ τοῦ, Ἐγύρισε κ' ἐπῆρε τὸ εἶδος τὸν Καρρῶ κατῆ Ἐπὶ τὸς εἰσοῦ τὸν ἔγνωσε κ' ἀνέστηκε στὸ βῆμα· — Στὰ πῆς λέει, βρε παιδιά νὰ σταῖωμε Καλτῆ· Νὰ φέρουνε μὲ τῆς βουρδουλιζῆς ποῦ μὰς λείπουν· Ἀροῦ τὸ ἴδιο γίνεται, νομίζω στὴν Ἀγγλία· — Σῶπα, μωρὲ Νοόμετρο, ὁ ἄλλοι τοῦ φονιάζου, Ἄστε τὰ λόγια τὰ πολλὰ κ' ἔλα νὰ μετρηθοῦμε· Τρικούπαγας εἰπίωσε καὶ θέλει νὰ τρακίση Κ' αὐτὸς στὸ βῆμα ἀνέστηκε, τί λέει δὲν γνωρίζει Καὶ μὰς τὴν ὑστερη στιγμῆ τὸν ἔξεπετσαλιάσα ν.

Θρήνος κλαυθμὸς ἀκούεται σ' ὅλα τὰ ὑπουργεῖα· Κλαίουν οἱ τραπέζικαι, κλαίουν οἱ καπνοφάνται Χάνει ὁ Διπλῶς τὸ κεντρί, τὰ τζάκια τοῦ ὁ Σκουλούδης, Χάνει κατ' ὁ Καρρῶ τὴν μασ τοὺς ἐστεμμένους ὕπνου· Καὶ μὰς στὴν τόση συμφορὰ καὶ τὴν ἀνεμοζάλη Σ' ἐφημερίδες γράφουμε, σ' ἐφημερίδες λένε· — Ἐλεῖς κ' ἂν γκρεμισθῆκαμε, ἔχομε ἄπαρτια.

PASSOW

ANEMOMAZOMATA

Ἀπροσδόκητος ὄλος καὶ αἰφνιδικὰ ἐπῆλθεν ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἀνεμενομένη καὶ βεβαιωθεῖσα πτώσις τοῦ ὑπουργεῖου Τρικούπη. Ἀλλὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο οὐδένα ἐξέπληξεν, οὔτε ἠδύνκτο νὰ ἐκπλήξῃ, διότι ἐκ τούτου συνεφώνουν ὅλοι οἱ φυσιολογικοὶ κινῶνες. Ὁ ὑπὸ ἐπιάλτου ἰσχυροῦς συνήθεος ἀπαρραλλάκτως ἐξυπνᾷ αἰφνιδικῶς ἀποτινάσσων διὰ μιάς τὸ κακὸν ὄνειρον.

Δυστυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ κακὸν αὐτὸ ὄνειρον εἶνε ἡ ἀπεχθεστέρα τῶν πραγματικοτήτων. Ὁ καταστῆ ἄρὰ γε δυνατὴ ἢ μεταβολὴ αὐτῆς καὶ ἡ ἐξάνθεος εἰς τὴν φυσικὴν κατάστασιν; Αὐτὸς εἶνε ὁ γενικὸς πῶθος καὶ ἡ κοινὴ ἐλπίς. Καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος συνεστῆκε πρὸς τοῦτο τῆς ἐγκαρδίου εὐχᾶς τοῦ. Ἀλλὰ διὰ τὸν καθαρισμόν τῶν σταύλων τοῦ Αὐγεῖου ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου θὰ ἐξήρκει ἄρὰ γε τὸ ὕδωρ ἐνὸς μόνου Ἀλφειοῦ, ἂν ἐν αὐτοῖς διητῶντο Καζάζαι καὶ Δεμάθαι καὶ Σκουλούδαι;

Τὸ ἐν τῇ πτώσει ταύτῃ ἰδιάζον καὶ ἐνδιαφέρον δὲν εἶνε ἡ κοινοβουλευτικὴ μειοψηφία, εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ διαθέτων ἄλλοτε τόσας ἑκατοστῆς ψήφων, ἀλλ' ἡ καθολικὴ ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀνακουφίσεως διὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ γεγονότος. Ἐν τούτοις καὶ αὐτὸ ἀκόμη εὐρον νὰ διαμρισηθῆσιν οἱ πεσόντες. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ φανῇ παράδοξον, ἀροῦ γνωστὸν εἶνε ὅτι ὅπου ὄλος ὁ ἄλλος κόσμος βλέπει πῶς αὐτοὶ βλέπουσι πάντοτε σκότος — τὸ σκότος τῆς ἀφανείας καὶ τῆς ἀδυναμίας, εἰς ἣν βυθίζονται.

Κατὰ τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ ὁ παρητημένος πλέοι κ. Τρικούπη ἀντιτάσσει τὴν δημοσίαν δύνανμιν, τοὺς κλητῆράς του καὶ τοὺς ἱππεῖς του. Περί Φιλίππου τοῦ Β' τῆς Ἰσπανίας διηγοῦνται ὅτι ὄψα ἀφῆρουντο ἀπὸ τοῦ βασιλείου τοῦ κτήσεως καὶ ἀποικίας, τόσους νέους τίτλους προσέθετεν εἰς τὸ ὄνομά του. Ἀπαρραλλάκτως ὅσον ἐλαττοῦται ἡ ἐξουσία τῶν μέχρι τοῦδε διοικούντων ἡμᾶς, τόσῳ μεγεθύνεται ἡ θρασυτήτης των.